

Jaar B - Bouwen aan Zijn Rijk

BIJEENKOMST 1
WERKBLAD VOOR DE OUDERS

Beloofd is beloofd!

GENESIS 6-9: GOD SLUIT EEN VERBOND MET NOACH

Heel lang geleden, toen God de aarde en de mens geschapen had, begonnen de mensen verkeerde dingen te doen. Ze gebruikten geweld, en God kreeg er spijt van dat Hij de mens geschapen had. Daarom wilde Hij de hele aarde laten vollopen met water door een grote zondvloed, zodat alle mensen zouden sterven. Of toch bijna alle mensen, want God wilde niet dat heel Zijn schepping vernietigd werd. Daarom gaf Hij opdracht aan Noach, een man die helemaal leefde zoals God het wilde, om een grote ark van hout te bouwen: 300 el lang, 50 el breed en 30 el hoog, met een groot dak bovenin. In die ark zou er plaats zijn voor Noach en zijn vrouw, maar ook voor zijn drie zonen Sem, Cham en Jafet, en hun vrouwen. Noach moest er ook één of meerdere mannetjes en vrouwtjes van elke diersoort in onderbrengen: wilde beesten en tamme dieren, kruipende dieren, vogels en alles wat vleugels heeft.

Zeven dagen nadat Noach de ark gebouwd had, kwam de zondvloed: God liet het 40 dagen en 40 nachten lang hevig regenen, en alle mensen en dieren op aarde kwamen om. Maar de ark bleef op het water drijven, en Noach, zijn familie en alle dieren in de ark overleefden de zondvloed. Het water bleef in totaal 150 dagen stijgen, zodat het ver boven de hoogste bergen uit kwam.

Toen liet God de zondvloed stoppen, maar het duurde nog een hele tijd voor het water helemaal weg was en er terug droog land was. Noach stuurde enkele vogels op verkenning uit. Op een dag kwam een duif terug met een groen olijfblad in de bek; toen wist Noach dat het water weggezakt moest zijn. Toen de aarde weer helemaal droog was, gaf God aan Noach de opdracht om, samen met alle andere arkbewoners, het schip te verlaten en het land terug te bevolken.

Uit eerbied voor God bouwde Noach een altaar waarop hij enkele brandoffers opdroeg. God rook de aangename geur en zei bij zichzelf: "Nooit meer zal ik de aardbodem vervloeken vanwege de mensen. Zij zullen er toch altijd weer naar verlangen om verkeerde dingen te doen. Ook de andere levende wezens zal ik nooit meer vernietigen. Zolang de aarde bestaat, blijft er een tijd van zaaien en oogsten, koude en warme dagen, zomer en winter, dag en nacht. Dat zal nooit meer ophouden."

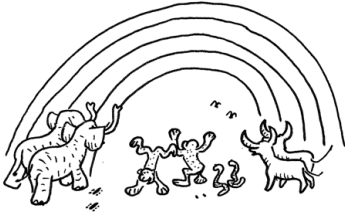
Toen zegende God Noach en zijn zonen; alle dieren zouden voortaan dienen als voedsel voor de mensen, maar die mochten elkaars bloed niet vergieten.

Synthese gebaseerd op: De
Willibrordvertaling © Katholieke
Bijbelstichting, Breda

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Vicariaat Brussel
Dienst Verkondigen en Vieren
Vlasfabriekstraat 14
1060 Brussel
Tel. 02 533 29 34
E-mail: wim.catechese@skynet.be

>>

Jaar B - Bouwen aan Zijn Rijk

God sloot ook een verbond met Noach, zijn nageslacht en alle levende wezens: Hij beloofde dat Hij de aarde en alles wat er op leeft nooit meer zou vernietigen en dat er nooit meer een zondvloed zou komen om de aarde te verwoesten. Als teken van dat verbond zette God een boog in de wolken. Telkens als de wolken samenpakten en de boog zichtbaar werd, zou God zich Zijn verbond herinneren met Noach en alle levende wezens.

Vragen ter bespreking

- Wat denk je van God, zoals Hij in dit verhaal naar voor komt (voor, tijdens en na de zondvloed)?
 - Noach wordt beschreven als een man die helemaal leefde zoals God het wilde. Wat zou dit volgens jou kunnen inhouden?
 - In wie herken je jezelf in dit verhaal? God? Noach? De familie van Noach? De mensen die niet op de ark kunnen? Of in meerdere personen?
 - Droom jij ook soms van een nieuw begin? Hoe zie je dat nieuw begin dan? Waarvan zou je afscheid willen nemen? Welke stappen zou je kunnen of willen zetten om een nieuw begin mogelijk te maken? Speelt God daarin een rol?
-